

РЕШЕНИЕ

№ 3413

гр. София, 02.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Христовова, като разгледа дело номер **6132** по описа за **2010** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 11.06.2010 г., постановено по НАХД № 1278/ 2010г., С районен съд, НК, 106 състав, е отменил наказателно постановление № Р 10 5/ 17.01.2010 г. издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на „Х. З.” са наложени административни наказания имуществена санкция в размер на 1000 лв за нарушение на чл. 209, ал. 2 от Кодекса за застраховането и имуществена санкция в размер на 1000 лв за нарушение по чл. 209, ал. 2 от Кодекса за застраховането.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от административно – наказващия орган с оплакване, че, приемайки, че липсата на изпълнение на задължението за срочно възстановяване на причинените вреди е единствено резултат от поведението на застрахованите лица, съдът е нарушил материалния закон. Според подателя на жалбата разпоредбата на чл. 209, ал. 2 КЗ императивно определя срока, в който застрахователят следва да възстанови вредите без оглед на това, кога застрахованото лице е предявило автомобила за ремонт. Публичноправният интерес, защитен от цитираната норма, не е самото възстановяване на вредите, а и срокът за това.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Основания за нищожност и недопустимост на обжалвания съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател. Съдът служебно не открива такива, поради което атакуваното в настоящето производство решение се възприема от АССГ за валидно и допустимо.

При постановяването му не е допуснато нарушение на материалния закон. По фактите настоящата инстанция не може да се произнася, доколкото в процеса на доказване не се сочи да са допуснати съществени нарушения на процесуални правила /за такива нарушения съдът не следи служебно и не е властен да се произнася за наличие на такива без доводи на страните/. А при установените факти не е осъществен съставът на административните нарушения по чл. 209, ал. 2 КЗ.

По отношение на първата преписка по щета е установено, че застрахователното събитие е настъпило на 11.05.2008 г., съставен е протокол на 13.05.2008 г., на която дата е заведена застрахователна претенция за възстановяване на вреди в натура в доверен сервиз на застрахователя. Оглед на автомобила е проведен на 15.05.2008 г., когато е съставен и опис на настъпилите щети. Същия ден ответното дружество издало възлагателно писмо до автосервиз, стопанисван от „ИНДУСТРИАЛ КОМЕРС“ ЕООД за възлагане на ремонт на МПС по щетата.

Във втория случай застрахователното събитие е настъпило на 28.10.2007 г. Касае се за ПТП, реализирано спрямо специализирана машина – автобагер. На 29.10.2007 г. е заведена застрахователна претенция за възстановяване на вредите в доверен сервиз на застрахователя. Оглед на превозното средство е извършен на 30.10.2007 г. когато е съставен опис на щетите и от страна на Х. З. е издадено възлагателно писмо до цитирания сервиз. Машината била представена за ремонт от страна на правоимащия на 15.01.2008 г.

От обективна страна нарушението по чл. 209, ал. 2 КЗ се характеризира със следните признаци: настъпване на застрахователно събитие, срочно уведомяване на застрахователя от застрахованото лице чрез завеждане на застрахователна претенция; предоставяне на възможност за извършване на оглед на увреденото имущество и представяне на всички документи, свързани с установяване на събитието и размера на вредите. Бездействието на застрахователя следва да надвишава 45 дни, считано от датата на изпълнение на задълженията по чл. 206, ал. 1 и ал. 2 от страна на съконтрагента му. По делото

липсва спор относно обстоятелството, че са настъпили застрахователни събития между ответника по касация и трети лица, визирани в съответните застрахователни полици. В рамките на образуваните преписки тези субекти са депозирали нужните книжа своевременно; постигнато е било съгласие за обезщетяване на вредата в натура чрез ремонт на превозните средства в доверен сервиз на застрахователя. Не се спори и относно обстоятелството, че към датата на съставяне на АУАН увреденият автомобил по щетата, настъпила през 2008 г., не е бил ремонтиран, а този, предмет на щетата от 2007 г., е ремонтиран в деня на предявяването му в сервиза, но след изтичането на 45 дневния срок по чл. 209, ал. 2 вр. ал. 1 КЗ. Изводът, че неспазването на срока по цитираните норми не е в пряка причинна обусловеност от поведението на ответника; че не е резултат от неизпълнение на вменените в кодекса задължения, е обоснован. При положение, неизпълнението на задължението за срочно възстановяване на щетите се дължи на поведението на трети лица, титуляри на правото да управляват/ и се разпореждат с превозните средства, че застрахователят не разполага с възможност да застави тези субекти да предявят автомобилите/ в единия случай специализирана машина/, липсва причинна връзка между бездействието на застрахователя и настъпването на противоположния резултат – неотстраняване на щета при възникнало застрахователно събитие.

По тези съображения съдът приема, че липсват отменителни основания по чл. 348 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН и решението на СРС следва да се остави в сила.

Воден от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.06.2010 г., постановено по НАХД № 1278/2010г., С районен съд, НК, 106 състав
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: